

stemt, og jeg maa ønske, at den højtærede Minister vilde sige, hvor den Kreds af Befolkningen findes. Jeg kender den ikke, og paa Rigsdagen kendes den ikke. Vi har i disse Delegationsmøder i høj Grad beskæftiget os med den danske Udenrigspolitik, og fra alle Sider, fra alle Partier, er det anerkendt, at den Udenrigspolitik, der er blevet ført, maatte fortsættes. Det er ikke nogen særlig scaveniansk eller særlig radikal Udenrigspolitik; det er Nationens og Rigsdagens Udenrigspolitik, og den maa vedblivende føres. Jeg tror ikke, at disse Partiers Syn paa Sagen vilde kunne lade sig ændre, selv om en Kreds, som jeg ikke kender, har en anden Opfattelse, og jeg tror, det vil falde den højtærede Indenrigsminister meget vanskeligt at betegne en saadan Kreds nærmere. Det ser imidlertid ud, som om den højtærede Indenrigsminister vilde kræve for sit Parti og det socialdemokratiske Parti, altsaa Regeringspartierne, en absolut neutral Holdning, medens vi andre skulde være mindre neutrale. Men det maa der protesteres paa det allerbestemteste imod. Jeg hævder her og med Rette, at alle Partier har udtalt sig for den nuværende Udenrigspolitik, og jeg tror, det vilde være højst skadeligt, hvis noget saadant kom ud fra den højtærede Indenrigsministers Side: at der kan være Tvivl om Enigheden om dette Spørgsmaal i Befolkningen i det hele taget. Jeg vil derfor stadig henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han tager disse Ord tilbage, som han endte med: at det var en Kendsgerning, som forelaa Offentligheden. Nej, den Kendsgerning, der foreligger Offentligheden angaaende vor Udenrigspolitik, er den, at alle Partier, alle Mennesker her i Landet er enige om, at den Udenrigspolitik, vi hidtil har ført, maa fortsættes, en neutral Politik.

Indenrigsministeren (Rode): Et Par af de ærede Talere har betegnet mine Udtalelser før som en Valg- eller Vælgermødetale. Jeg vil tillade mig hertil at bemærke, at det beror paa en Misforstaaelse. Den Tale, jeg holdt, var en Tale til Landstinget og kunde slet ikke holdes andre Steder end netop her, thi det var nødvendigt, for at dens Resultat kunde opnaas, at Talen blev holdt i Nærværelse af alle disse tavse Vidnesbyrd om hver enkelt Kendsgernings Sandhed, som jeg har fremført. Efter at man nu i Landets Presse i en 14 Dages Tid eller 3 Uger har smædet, fornærmet og forhaanet mine Kolleger og mig, og jeg samtidig har mærket, at naar man be fandt sig

her i Rigsdagen, saa tog alle Afstand herfra og sagde, at enhver maatte vide, at det var ganske urimeligt o. s. v. o. s. v. —, saa har jeg ment det rigtigt, naar nu Lejligheden blev givet ved den ærede Ordførers Skildring af, hvad der var foregaaet ved Udvalgs-møderne, at løfte Sløret for, hvorledes Forholdet virkelig er, og her i Nærværelse af de ærede Medlemmer af Landstinget at sige, hvorledes Sandheden om den nuværende Situation er.

Det ærede Medlem, som er Ordfører for Flertallet (J. Pedersen), sagde — idet han forsvarede sin Bemærkning om, at det var mistænkeligt, eller at det kunde forstaaes, opfattes som mistænkeligt, at man krævede Flertal i den nye Regering, som skulde foretage en Undersøgelse — til sidst, at det var ikke saa underligt, om den Tro skulde opstaa, at der var noget muggent ved denne Sag. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at enten maa man tro saadant noget, eller ogsaa har man, hvis man er den Politiker, som jeg hidtil har anset det ærede Medlem for at være, ikke Ret til at sige noget saadant. Og hvis det ærede Medlem tror, at der er noget muggent ved denne Sag, saa har han en Forpligtelse til, naar nu det Middel er opgivet, som han mente var tjenligt til Sagens fulde Oplysning, et Samlingsministerium med Flertal for hans Partier, at søge andre Midler dertil. Der har paa Rigsdagen været Tale om at henvise denne Sag til en Undersøgelse i en parlamentarisk Kommission, som har grundlovmæssige Garantier for at kunne sikre sig enhver Oplysning, som private og offentlige Myndigheder kunde byde. Hvorfor benytter det ærede Medlem ikke denne Vej? Hvis han tror, at der er noget muggent ved denne Sag, saa er det hans Pligt at bidrage til denne Sags Oplysning f. Eks. ved Hjælp af dette Middel. Og jeg henstiller til det ærede Medlem for 10de Kreds (Frijs), som har arbejdet for denne Tanke, om det ikke var muligt, naar man nu virkelig i denne Sal hører fremsat noget saadant, at Folk tror, at der er noget muggent ved Sagen, at beskæftige sig endnu en Gang med denne Tanke. Men hvis den ærede Ordfører ikke tror det og derfor ikke behøver nogen Undersøgelse og heller ikke vil bruge de Midler, som Rigsdagen har til at kalde paa en saadan Undersøgelse, saa skal han — hvis han vil opretholde den Anseelse, han hidtil har været i Besiddelse af — ikke fremsætte en saadan Bemærkning.

Til det ærede Medlem (Piper), som fører Ordet for det konservative Folkeparti,